

Bayer Zsolt: T?rhetetlen (11.)

2016 március 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

A t?rhetetlen kett?s mérce kevésbé „hangos”, ám ugyanilyen plasztikus példája a numerus clausus megítélése.

Az el?z? részben láthattuk, hogy a hivatalos kánon szerint az egy rendbeli gyilkossággal vádolt Zentai Károlyt mindenképpen meg kell büntetni, mert egy zsidót ölt meg a vád szerint a vészkorszak idején, ám a tömeggyilkos Solomon Morelt Izrael nem adta ki, és Rózsahegyi Péter szerint Morel és Zentai nem is tehet? egy lapra, mert Morel b?ne „érthet?” azok után, ami vele történt a világháború alatt.

A t?rhetetlen kett?s mérce kevésbé „hangos”, ám ugyanilyen plasztikus példája a numerus clausus megítélése.

A numerus clausus (zárt szám) elnevezés? törvényt 1920-ban hozták meg. A törvény okairól Varannai Zoltán ezt írta a Rubicon 1997/1. számában:

„A törvényt 1920-ban hozták, de már 1928-ban módosították: emelték a »zárt számokat«. Vajon miért volt szükség erre a diszkriminációra, s ha már szükség volt, miért kellett enyhíteni? A válaszok a Horthy-rendszer nemzetközi meghatározottságának és a zsidósághoz való ambivalens viszonyának a megértéséhez visznek közelebb. A 20. század elején Európa-szerte jelent?sen megn?tt az egyetemekr?l kikerül? diplomások száma, s ez sok országban gondot okozott, mivel a magasabb képzettséget igényl? állások mennyisége nem változott ezzel arányosan. A problémát a fels?oktatási intézmények felvételi keretszámainak korlátozásával próbálták orvosolni. E tendencia Magyarországon már az els? világháború el?tt mutatkozott, a helyzet azonban csak 1918 után vált igazán válságossá. Az elcsatolt területek közalkalmazottai és a magyar származású értelmiség jelent?s része az anyaországba áramlott, amelynek felvev?képessége ezen a téren az államterület csökkenésével és a gazdaság összeomlásával minimálisra sz?kült. A menekülteken kívül a frontról visszaérkezett, politikailag jelent?s mértékben radikalizálódott diákok is megjelentek az egyetemeken. A kiélez?d? konkurenciahelyzetben a keresztény-nemzeti középosztályhoz tartozó diákok – tanáraik és a közhangulat hathatós támogatásával – zsidó származású társaik ellen fordultak.”

Ez a szöveg viszonylag korrekt – a cikk többi része már nem az –, és híven tükrözi a valóságot. Mindenesetre a numerus clausust a mai napig úgy kell emlegetni, mint a holocaust bevezet?jét, a zsidóság elleni törvények els? és szintén kivételes, egyedülálló példáját.

Akkor lássuk a tényeket. A numerus clausus egyetlen szóval sem említi a zsidóságot, kizárólag magyarországi nemzetiségekr?l beszél. Továbbá azt se feledjük el, hogy Bethlen – egyre fokozódó nemzetközi nyomásra – 1928-ban eltörli a törvény zsidóságra vonatkozó részét.

„…másfel?l arra is figyelemmel kell lenni, hogy az ország területén lakó egyes népfajokhoz és nemzetiségekhez tartozó ifjak arányszáma a hallgatók közt lehet?leg elérje az illet? népfaj vagy nemzetiség országos arányszámát, de legalább kitegye annak kilenctizedrészét.” (1920. évi XXV. tc)

Ez volt a „világbotrány”, emiatt vagyunk a zsidóüldözések els? számú b?nösei mind a mai napig. 1920-ban a zsidók számaránya Magyarországon 5,8 százalék. Az egyetemeken számarányuk a következ?képpen alakul 1920 és 1935 között, ha csak az átlagokat tekintjük: 1920-ban 10,4; 1921-ben 11,6; 1922-ben 11,2; 1923-ban 10,4; 1924-ben 9,5; 1925-ben 8,9; 1926-ban 8,2; 1927-ben 8; 1928-ban 8,4; 1929-ben 9; 1930-ban 10; 1931-ben 11,9; 1932-ben 12; 1933-ban 11,1; 1934-ben 9,7; 1935-ben 8,1 százalék. Ezekhez az átlagokhoz persze tegyük hozzá, hogy az orvosi és jogi karokon a zsidó diákok számaránya meghaladta a harminc százalékot! És ez nem a zsidók rendkívüli képességeinek tudható be, hanem annak, hogy anyagilag képesek voltak gyerekeik taníttatására, ráadásul anyagi képességükön kívül a szándék is megvolt bennük erre. Mindenesetre ha a tizenöt év átlagát tekintjük, a numerus clausus gyakorlatilag alig korlátozta a zsidók számarányát a fels?oktatásban. De ennél is fontosabb, hogy –miközben óriási nyomás nehezedik Magyarországra a numerus clausus törvény miatt – ugyanilyen korlátozást vezetnek be és alkalmaznak számos más helyén a világnak!

Az Egyesült Államokban – ott mindig így intézték az ilyen „ügyeket” – 1918 és 1950 között szinte az összes magánegyetemen alkalmazták a numerus clausust. Olyan rendelkezéseket hoztak, amelyek alapján százalékos arányban határozták meg a hallgatók számát azok vallása és származása („faja”) alapján. Így a zsidók aránya a Harvardon 28-ról 17 százalékra, a Columbián 33-ról 14 százalékra zuhant! Ugyanígy korlátozták a zsidók arányát az orvosi és a fogorvosi képzésben, minek következtében a zsidók aránya a Cornell Egyetemen 40 százalékról 3 százalékra, míg a Bostoni Egyetemen 48-ról 12 százalékra zuhant! Lengyelországban 1937-ben vezettek be egy intézkedést, amely tíz százalékban határozta meg a felvehet? zsidók arányát. És ugyanilyen rendelkezéseket

vezettek be akkoriban Kanadában, Oroszországban, Romániában és természetesen 1933-ban Németországban. Tehát a magyar numerus clausus „egyedülállósága” és „kivételessége” egész egyszer?en hazugság, s hatását tekintve nyomába sem ér például annak, ahogyan az Egyesült Államokban kiszorították a zsidókat a fels?oktatásból.

De ezeknél is lényegesen fontosabb, hogy a numerus clausus a második világháború után is folytatódott Magyarországon, csak átkeresztelték, és faji alapokról származási, osztály alapokra helyezték. Így a Rákosi- majd a Kádár-rendszerben mindvégig érvényben voltak olyan szabályozások, amelyek kizártak a fels?oktatásból és bizonyos pályákról olyan fiatalokat, akiknek nem volt „megfelel?” a származása, akik nem megfelel? osztályban születtek. A bélistázás, a fels?oktatásba jelentkez? hallgatók vizsgálata azok osztályhelyzete alapján nem más, mint a numerus clausus folytatása. És azt se felejtsük el, hogy a Kádár-rendszer legvégéig érvényben volt az a szabály, amely bizonyos pályákról kirekesztette azokat a diákokat, akik egyházi középiskolában végeztek.

Mégsem emlegeti senki ezeket az intézkedéseket egy lapon a numerus clausus-szal, mert itt is érvényesül a kett?s mérce: A zsidók ellen elkövetett b?nök kivételesek és megbocsáthatatlanok, a nem zsidók ellen elkövetett b?nöket (különösen, ha a b?nösök zsidók) értsük meg, felejtsük el, és ne emlegessük („zárjuk már le a múltat!”).

(Folytatjuk)

Bayer Zsolt - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló